



รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในปี พ.ศ. 2506 ทองสุข รัตนกรวิวงศ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนจังหวัดพระนคร-ธนบุรี" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครู จำนวน 100 ฉบับ และนักเรียน จำนวน 500 ฉบับ จากการสุ่มตัวอย่างมา 10 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ในการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน โรงเรียนส่วนใหญ่มุ่งเพื่อความชนะและชื่อเสียงเท่านั้น มิได้มุ่งเพื่อความสามัคคีหรือเพื่อประโยชน์จากการกีฬาแต่อย่างใด นอกจากนี้ การแข่งขันกีฬายังเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทกันอีกด้วย¹

ในปี พ.ศ. 2508 กัลยา บุญเศรษฐ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี ที่มีต่อวิชาพลศึกษา" โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักเรียน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่เรียนดี นักเรียนที่เรียนปานกลาง และนักเรียนที่เรียนอ่อน จำนวน 675 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. กิจกรรมพลศึกษาที่โรงเรียนจัดสอน ได้แก่ ฟุตบอล เนตบอล วอลเลย์บอล แขนบอล กรีฑา ยิมนาสติก ยูโด มวย แบดมินตัน และกิจกรรมเข้าจังหวะ
2. กีฬาที่กลางแจ้งที่นักเรียนสนใจมาก คือ ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา และว่ายน้ำ กีฬาในร่มที่นักเรียนสนใจมากคือ แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส มวย หมากรูก หมากฮอส

¹ ทองสุข รัตนกรวิวงศ์, "ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในโรงเรียนจังหวัดพระนคร-ธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506).

3. นักเรียนมีความต้องการให้ทางโรงเรียนจัดสถานที่ต่าง ๆ ได้แก่ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ตู้เก็บเครื่องแต่งตัว ห้องเก็บอุปกรณ์พลศึกษา ห้องพยาบาล มีที่ค้ำน้ำ ที่ล้างมือ และห้องอาบน้ำ

4. ผู้วิจัยได้สรุปว่า นักเรียนส่วนมาก มีความเข้าใจในวิชาพลศึกษาเป็นอย่างดี โดยนักเรียนได้แสดงความคิดเห็นออกมาว่า พลศึกษาช่วยส่งเสริมการพัฒนาการทางกาย กิจกรรมพลศึกษาให้คุณประโยชน์มากกว่าให้โทษ ช่วยเพาะนิสัยให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ช่วยให้นักเรียนรู้จักประมาณตนเอง ช่วยให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ ช่วยส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามวิถีทางประชาธิปไตย และปลูกฝังคุณธรรมอันจำเป็นในการเป็นพลเมืองดี¹

ในปีเดียวกันนี้ รัตนา วัฒนกุล ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ.สูง ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" ผลการวิจัยพบว่า

1. สนาม อุปกรณ์การสอนพลศึกษา ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว และโรงฝึกพลศึกษา ยังมีไม่เพียงพอ

2. กิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุด คือ บาสเกตบอล แบดมินตัน กระโดดน้ำ การช่วยคนตกน้ำ ว่ายน้ำ การบริหารร่างกาย ตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่ชบน้อยที่สุด คือ แสมบอล ซอฟบอล และซัพเฟลีนบอรัค

3. ความเห็นของนักเรียนส่วนใหญ่เห็นว่าวิชาพลศึกษาไม่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนอื่น ๆ ในด้านการสอนควรพิจารณาถึงทักษะ ความรู้เกี่ยวกับกติกา ทัศนคติ การเป็นผู้นำและผู้นำตาม การตรงต่อเวลา นักเรียนเข้าใจความหมายและประโยชน์ของวิชาพลศึกษา คือ เป็นการ

¹ กัลยา บุญเศรษฐ์, "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาล ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508).

ศึกษาแขนงหนึ่งซึ่งส่งเสริมให้คนมีความสามัคคี รู้จักรับผิดชอบหน้าที่ รักความยุติธรรม ช่วย
พัฒนาร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เพราะนิสัยนี้ให้รู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์และ
ส่งเสริมความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา¹

ในปี พ.ศ. 2511 อนันต์ อักชู ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" โดยใช้แบบสอบถาม ถามอาจารย์ใหญ่ และครูสอนวิชาพลศึกษา ในโรงเรียน
รัฐบาล ของกรมวิสามัญศึกษา ในภาคการศึกษาที่หนึ่งซึ่งมี 99 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า
วัตถุประสงค์ในการสอนวิชาพลศึกษา โรงเรียนส่วนมากเน้นในด้านการเสริมสร้างสมรรถภาพ
ทางกายของนักเรียน ให้มีความแข็งแรงสมบูรณ์ กิจกรรมที่โรงเรียนนิยมสอนมาก คือ กาย
บริหาร สำหรับการจัดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนเป็นเรื่องความสามัคคี และการแข่งขัน
กีฬาระหว่างโรงเรียนเป็นเรื่องกฎกติกา กีฬาที่นิยมให้มีการแข่งขันมากที่สุด ได้แก่ บาสเกต-
บอล จำนวนครูพลศึกษา สถานที่ และอุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา ห้องน้ำ ห้องส้วม ยัง
มีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ความมุ่งหมายในการสอนวิชาพลศึกษา การจัดกิจกรรมพิเศษ
การแข่งขันกีฬาภายใน และการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ครูพลศึกษา และอาจารย์ใหญ่
ยังมีความคิดเห็นไม่สอดคล้องกัน²

ในปี พ.ศ. 2513 ไพฑูรย์ จัยสิน ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาในการจัดและ
ดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาปัญหาการจัด

¹รัตนา วัฒนกุล, "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนฝึกหัดครู ป.กศ.สูง ใน
จังหวัดพระนคร-ธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2508).

²อนันต์ อักชู, "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้น
มัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
แผนกวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511).

และดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสมในประเทศไทย โดยการส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษาที่ทำการสอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมแบบประสม จำนวน 44 คน ผลการวิจัยพบว่า จำนวนครูพลศึกษา อุบัติการณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ยังมีไม่เพียงพอ และนักเรียนส่วนใหญ่สนใจในโปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในและการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมาก นักเรียนชายและหญิงสามารถเลือกเข้าแข่งขันกีฬาได้หลายประเภท นักเรียนที่มึหักษะกีฬาสูงจะได้รับการส่งเสริมมาก ตารางการฝึกซ้อมของนักกีฬามีผลกระทบกระเพื่อนต่อการเรียนวิชาอื่น ๆ กีฬาที่ส่งเข้าแข่งขันส่วนใหญ่ คือ บาสเกตบอล ฟุตบอล กรีฑา และ แบดมินตัน ¹

และในปีเดียวกันนี้ วรรณา พรหมบุรณย์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาผลค่างของการเรียนระดับมัธยมศึกษา ปีการศึกษา 2511 ของนักกีฬาทีมโรงเรียนและผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬา ในจังหวัดพระนคร" โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนมา 9 โรงเรียน จำนวน 400 คน ผลการวิจัยพบว่า ทั้งสองกลุ่ม คือ ผู้ที่เป็นนักกีฬากับผู้ที่ไม่เป็นนักกีฬาที่มีทัศนคติที่ดีต่อการกีฬา โดยวัดความรู้สึกที่ดีและไม่ดีต่อการกีฬา กล่าวคือ

1. ลักษณะในทางที่ดีที่กลุ่มนักกีฬามีความรู้สึกเห็นเด่นชัดต่อการกีฬา คือ การเล่นกีฬาทำให้คนฉลาด ใจเย็น รู้จักเสียสละ รับผิดชอบ มีความเชื่อเฟื่อง รู้จักการอภัย และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ส่วนกลุ่มผู้ที่ไม่ใช่นักกีฬามีความรู้สึกต่อการกีฬาในทางที่ดี คือ การเล่นกีฬาทำให้คนเป็นคนวางใจ เข้ากับคนอื่นได้ง่าย มีความแข็งแรง อุดม องอาจ เกิดเดี่ยวแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ควบคุมอารมณ์ได้ เป็นคนเปิดเผยและกว้างขวาง
2. ลักษณะในทางที่ไม่ดีที่ทั้งสองกลุ่มมีความรู้สึกต่อการกีฬา คือ ใจร้อน เอาเปรียบ

003916

¹ไพฑูรย์ จัยสิน, "ปัญหาในการจัดและดำเนินการพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมแบบประสม" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

ระราน มีความลับ ยึดตนเองเป็นหลัก รู้จักคนน้อย แก้ปัญหาเฉพาะหน้าไม่ได้¹

ในปี พ.ศ. 2514 เปล่งศรี เทพบุญธร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 60 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารยังไม่เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาเท่าที่ควร ครูส่วนใหญ่ไม่ให้การสนับสนุน ในเรื่องโปรแกรมพลศึกษา จำนวนครูพลศึกษา อุปกรณ์ สถานที่ และเครื่องอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอ²

และในปีเดียวกันนี้ สวัสดิ์ ทรัพย์จำนง ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูที่สอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในจังหวัดพระนคร รวม 140 โรงเรียน จำนวน 270 คน ผลการวิจัยพบว่า การสอนวิชาพลศึกษาส่วนใหญ่ใช้ครูประจำชั้นสอน การดำเนินการสอนขาดหลักวิธีการที่ถูกต้อง โรงเรียนยังขาดอุปกรณ์การสอน และเครื่องอำนวยความสะดวก ครูพลศึกษายังไม่เพียงพอ การสอนส่วนใหญ่เน้นให้นักเรียนเป็นผู้เล่นและผู้ดูที่³

¹ วรณา พรหมบุญ, "การศึกษาผลค้างของการเรียนระดับมัธยมศึกษาปีการศึกษา 2511 ของนักกีฬาทีมโรงเรียนและผู้ที่ไม่ใช่ นักกีฬา ในจังหวัดพระนคร" (ปริญญาานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2513).

² เปล่งศรี เทพบุญธร, "ปัญหาการสอนพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

³ สวัสดิ์ ทรัพย์จำนง, "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

ในปี พ.ศ. 2516 คงศักดิ์ เจริญรักษ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร" โดยการส่งแบบสอบถามไปยังครูผู้สอนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 62 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร ได้จัดโปรแกรมพลศึกษาประกอบด้วย

โปรแกรมการสอนพลศึกษาในชั้นเรียน	100	%
โปรแกรมการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน	98	%
โปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน	82	%
โปรแกรมสหนาการ	53	%
โปรแกรมพิเศษสำหรับนักเรียนที่ผิดปกติ	10	%

โดยมีวัตถุประสงค์ด้านส่งเสริมความเป็นน้ำใจนักกีฬา และการรู้จักนำกิจกรรมไปใช้ให้เกิดประโยชน์ กิจกรรมที่จัดสอนและจัดการแข่งขันมาก ได้แก่ ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา เทเบิลเทนนิส แบดมินตัน และยิมนาสติก ส่วนด้านอุปกรณ์ สถานที่ และครูพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ¹

ในปีเดียวกันนี้ พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางกีฬากับการปรับตัวทางสังคม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" ตัวอย่างประชากร โดยการสุ่มแบบธรรมดาคาจากโรงเรียนพิบูลย์วิทยาลัย จังหวัดลพบุรี จำนวน 200 คน โดยใช้แบบทดสอบทักษะทางกีฬาทั่วไปของจอห์นสัน (Johnson's Test of General Sports Skill) และแบบทดสอบความสามารถในการปรับตัวทางสังคมของ วิลม โรจน์วีระ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีทักษะทางกีฬาสูงจะมีการปรับตัวทางสังคมสูง และผู้ที่มีทักษะทางกีฬาต่ำจะมีการปรับตัวทางสังคมต่ำด้วย ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาจึงควร

¹ คงศักดิ์ เจริญรักษ์, "โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลมัธยมศึกษาตอนต้นในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาด้านพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

ฝึกให้นักเรียนได้มีทักษะทางศึกษาคาง ๆ ใหม่มากที่สุด เพื่อให้นักเรียนนำทักษะที่ได้อาศัยมีอยู่เข้าร่วมเล่นกีฬาได้ และสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับสังคมหมู่คณะได้¹

ในปี พ.ศ. 2519 ขณะ แสงงาม ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดอุบลราชธานี" โดยการใช้แบบสอบถาม ตามครูใหญ่ของโรงเรียนประถมศึกษาตอนปลาย สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด กรมสามัญศึกษา และเทศบาลจังหวัดอุบลราชธานี ปีการศึกษา 2518 จำนวน 265 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูสอนพลศึกษาส่วนใหญ่ เป็นครูประจำชั้นและไม่มีวุฒิทางด้านพลศึกษา
2. ครูใหญ่ส่วนมากให้การสนับสนุนการพลศึกษา แต่ไม่เข้าใจถึงโครงการที่แท้จริงของการพลศึกษา การจัดโปรแกรมพลศึกษา เน้นในด้านการจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมากที่สุด

3. โรงเรียนยังขาดงบประมาณและอุปกรณ์การเรียนการสอน²

ในปี พ.ศ. 2521 ปิยวรรณ เพ็ญสุภา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและการสอนพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด เชียงราย" โดยการใช้แบบสอบถาม ตามครูที่มีชั่วโมงสอนวิชาพลศึกษาโรงเรียนละ 3 คน จำนวน 230 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการจัดและการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด

¹ พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์, "ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางกีฬากับการปรับตัวทางสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516).

² ขณะ แสงงาม, "การศึกษาปัญหาการจัดและการบริหารการพลศึกษาในโรงเรียนระดับประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดอุบลราชธานี" (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา, 2519).

หวัค เชียงราย ส่วนใหญ่ขาดครูที่มีวุฒิทางพลศึกษา โรงเรียนส่วนมากขาดอุปกรณ์การสอนทาง
 ด้านพลศึกษา กิจกรรมที่จัดสอนในโรงเรียนส่วนใหญ่เน้นทางด้านเกมส์ ภายบริหาร ฟุตบอล
 กรีฑา แขนบอล และแชร์บอล มีการแข่งขันกีฬาภายในกลุ่มโรงเรียนและระหว่างกลุ่มโรง-
 เรียน¹

ในปี พ.ศ. 2522 วิสิฐ เขมะภตะพันธ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัด
 และดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนพณิชยการ ในกรุงเทพมหานคร" โดยส่งแบบ
 สอบถามไปยังครูพลศึกษาที่สอนอยู่ในโรงเรียนพณิชยการ จำนวน 45 คน ผลการวิจัยพบว่า

1. การสอนพลศึกษาในโรงเรียนพณิชยการส่วนใหญ่เน้นในด้านการพัฒนาการทาง
 ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ทางโรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้จัดสอนวิชาตามภาคบังคับใน
 หลักสูตร แต่ได้จัดสอนวิชาอื่นทดแทน คือ บาสเกตบอล วอลเลย์บอล และสกีลาศ

2. การสอนพลศึกษายังคงมีปัญหามาก ได้แก่ สถานที่ อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก
 สะดวก และจำนวนครูพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ ตลอดจนฝ่ายบริหารไม่เห็นความสำคัญของวิชา
 พลศึกษาเท่าที่ควร

3. การจัดการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เน้นทางด้านความสามัคคีกลมเกลียว
 และความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา กิจกรรมที่จัดมาก ได้แก่ บาสเกตบอล ฟุตบอล วอลเลย์บอล
 แบดมินตัน ตะกร้อ และเทเบิลเทนนิส ที่กรมพลศึกษาและกรุงเทพมหานครจัดขึ้น²

¹ ปิยวรรณ เพ็ญสุภา, "ปัญหาการจัดและการสอนพลศึกษาของโรงเรียนในสังกัดองค์
 การบริหารส่วนจังหวัด เชียงราย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิต
 วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521).

² วิสิฐ เขมะภตะพันธ์, "ปัญหาการจัดและดำเนินการโปรแกรมพลศึกษาในโรง-
 เรียนพณิชยการ ในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิต
 วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522).

ในปี ค.ศ. 1953 โฟห์เรนแบช (Foehrenbach) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การเลือกเข้าร่วมเล่นกีฬาในเวลาเลิกเรียน มีชื่อภาษาอังกฤษว่า "Why Girls Choose After-School Sports." ผลการศึกษาพบว่า การเข้าร่วมกีฬายังช่วยให้มีเพื่อนมากขึ้นและที่แน่ชัดก็คือ การพบปะสังสรรค์กันในสังคมนั้นๆ โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาเป็นหลัก รวมทั้งความจำเป็นในการเตรียมตัวเองให้มีทักษะทางกีฬาเพื่อเข้าร่วมเล่นได้ ซึ่งเป็นความต้องการอันสำคัญ และจะเห็นได้ว่าการจัดให้มีการแข่งขันกีฬาหลังจากเลิกเรียนแล้ว นอกจากสนองความต้องการให้เด็กได้เข้าร่วมเล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนาน ผ่อนคลายอารมณ์ และยังช่วยให้นักเรียนในวัยรุ่นสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้ดียิ่งขึ้น¹

✱ ในปี ค.ศ. 1955 กริเอสัน (Grierson) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การพลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาของอัลเบอร์ตา มีชื่อภาษาอังกฤษว่า "Physical Education in Alberta High Schools" โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาในหัวข้อใหญ่ ๆ ซึ่งมี 7 สาขา คือ

1. โปรแกรมการเรียนการสอนพลศึกษา
2. อุปกรณ์การสอนพลศึกษา
3. สถานที่ในร่ม และเครื่องอำนวยความสะดวก
4. สถานที่กลางแจ้ง และเครื่องอำนวยความสะดวก
5. การจัดการแข่งขันกีฬาทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน
6. การประสานงานติดต่อกับแหล่งชุมชน
7. การฝึกงานครู

โดยเลือกโรงเรียน 74 โรงเรียน ในรัฐอัลเบอร์ตา (Alberta) ผลการวิจัยพบว่า

¹ L.M. Foehrenbach, "Why Girls Choose After-School Sports." Journal of Health, Physical Education and Recreation 24 (June 1953) : 34.

1. มีโรงเรียน 5 โรงเรียน ที่มีสนามกีฬาอยู่ในเกณฑ์
2. โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์การเรียน การสอน
3. การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน นั้น ส่วนใหญ่จัดการแข่งขันอยู่ 6 กิจกรรม
4. มีโรงเรียน 12 โรงเรียน ที่จัดให้นักเรียน เรียนกิจกรรมพลศึกษา
5. มีโรงเรียน 33 โรงเรียน ยังขาดครูผู้สอนทางด้านพลศึกษา ¹

ในปี ค.ศ. 1956 แอนโตแนคซี (Antonacci) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่อง การเข้าร่วมเล่นกีฬาและความสนใจของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา ในรัฐอิลลินอยส์ มีชื่อภาษาอังกฤษว่า "Sports Participation and Interest of High School Boys in the State of Illinois." โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายจาก โรงเรียนต่าง ๆ ในรัฐอิลลินอยส์ จำนวน 3,000 คน ให้ตอบแบบสอบถาม ผลการศึกษา ปรากฏว่า

1. นักเรียนสนใจในกีฬาประเภท วายน้ำ บาสเกตบอล ซอฟบอล การเล่นเรือ การตกปลา กีฬาที่มีนักเรียนสนใจน้อย เป็นกีฬาที่เล่นในฤดูหนาว

2. การกีฬาที่ไม่สนองความต้องการของนักเรียน เป็นเพราะนักเรียนมีความเข้าใจ การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการ เล่นกีฬาน้อยไป นักเรียนไม่ต้องการเล่นเพราะสนใจ การเรียนมากกว่า และเด็กที่ไม่เล่นกีฬาหรือเล่นแต่น้อย เพราะขาดทักษะทางกีฬาต่าง ๆ ที่จะ สามารถนำตนเองเข้าร่วมเล่นได้ ²

¹ Kenneth Grierson, "Physical Education in Alberta High Schools," The Alberta Journal of Educational Research 3 (September 1955) : 34.

² Robert Joseph Antonacci, "Sports Participation and Interest of High School Boys in the State of Illinois," Dissertation Abstracts 17 (April 1957) : 86

ในปี ค.ศ. 1963 โบวเยอร์ (Bovyer) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดรวบยอดของนักเรียนในระดับ 4, 5, และ 6. เกี่ยวกับความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา มีชื่อภาษาอังกฤษว่า "Children's concepts of Sportmanship in the Fourth, Fifth and sixth Grades." กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับ 4, 5, และ 6. จำนวน 213 คน โดยการแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละโรงเรียน นักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้มีรายละเอียดอายุตามปฏิทิน อายุส่นอง และเซาว์ปัญญาเท่ากัน โรงเรียนที่มีนักเรียนกลุ่มแรกให้เรียนการกีฬา 12 ประเภท จนมีความเข้าใจว่าความมีน้ำใจเป็นนักกีฬามีความหมายสำหรับเขาอย่างไร และอีกกลุ่มหนึ่งไม่ต้องเรียนกีฬาทั้ง 12 ประเภทนี้เลย เสร็จแล้วให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มตอบข้อเขียนเพื่อแสดงความเข้าใจในเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้มีความแตกต่างกันทางด้านแนวความคิด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หลังจากที่ได้แสดงความเข้าใจในเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา
2. เมื่อมีการเปรียบเทียบกันในระดับชั้น พบว่า แม้จะเรียนสูงกว่ากันเพียงปีเดียว ความรู้ความเข้าใจเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาจะแตกต่างกันมาก
3. นักเรียนระดับ 4, 5, และ 6. มีความเข้าใจในเรื่องความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาแตกต่างกันระหว่างระดับ แต่นักเรียนที่อยู่ในระดับเดียวกันจะมีความเข้าใจคล้ายคลึงกัน¹

ในปี ค.ศ. 1964 โรเซนสไตล (Rosenstien) ได้ทำการวิจัยเรื่อง สมรรถภาพทางกายของนักเรียนชายและหญิงในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่เลือกเรียนวิชาพลศึกษาของโรงเรียนทั้งหมด มีชื่อภาษาอังกฤษว่า "Physical Fitness of Senior High School Boys and Girls Participating in Selected Physical Education Programs in New York State." โดยทำการทดสอบ

¹ George Bovyer, "Children's Concepts of Sportmanship in the Fourth, Fifth and Sixth Grades," The Research Quarterly 35 (October 1963) : 282-286.

สมรรถภาพทางกาย ซึ่งใช้แบบทดสอบของ เอ เอ เอช พี อี อาร์ (AAHPER TEST) แล้วให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมทางพลศึกษา เป็นเวลา 6 สัปดาห์ แล้ววัดสมรรถภาพอีกครั้งโดยใช้แบบทดสอบอันเดิม ผลการวิจัยพบว่า พวกนักเรียนที่เข้าเรียนพลศึกษามากจะเป็นผู้ที่มีสมรรถภาพทางร่างกายดี สำหรับเด็กชายที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนจะเป็นผู้ที่มีสมรรถภาพร่างกายที่ดีด้วย ¹

ในปี ค.ศ. 1970 Knutson ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบระหว่างสมรรถภาพทางกายกับความสามารถทางกีฬา และความสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษา มีชื่อภาษาอังกฤษว่า "Comparison of Physical Fitness and Sports Skill Performance and Academic Achievement of Elementary School Pupils." โดยการทดสอบเด็กนักเรียนชาย จำนวน 87 คน นักเรียนหญิง จำนวน 73 คน จากโรงเรียน 3 แห่ง ซึ่งแต่ละคนได้ผ่านการทดสอบสมรรถภาพโดยให้ขว้างลูกบอล ดึงข้อ กระโดดเชือก ลูกนั่ง วิ่ง 50 หลา ยืนกระโดดไกล วิ่ง 600 หลา เมื่อทดสอบแล้วให้เรียนพลศึกษาจากการสอน 3 แบบคือเรียนพลศึกษาจากครูสอนพลศึกษาอย่างเดี่ยว เรียนพลศึกษาจากครูพลศึกษาสัปดาห์ละครั้ง และมีที่ปรึกษาทางพลศึกษามาสอนสัปดาห์ละ 2 ครั้ง และเรียนพลศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา (Physical Education Specialist) แต่เพียงผู้เดียว เมื่อเรียนไปแล้วก่อนจะจบภาคเรียนมีการวัดสมรรถภาพทางกายอีกครั้งหนึ่ง ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีสมรรถภาพทางร่างกายดี จะมีความ

¹ Irwin Rosenstien, "Physical Fitness of Senior High School Boys and Girls Participating in Selected Physical Education Programs in New York State," The Research Quarterly 35 (October 1964) : 12.

สามารถในทางกีฬาอีกด้วย ¹

ในปี ค.ศ. 1971 โรบินสัน (Robinson) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจ โปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนหญิงระดับมัธยมศึกษา ในรัฐอลาบามา มีชื่อภาษาอังกฤษว่า -
 "A Survey of the Girl's Physical Education Programs for the Secondary Schools in the State of Alabama." โดยการส่งแบบสอบถาม ไปยังโรงเรียน จำนวน 422 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า วิชาพลศึกษาจัดเป็นวิชาสามัญ วิชาหนึ่งรวมอยู่ในหลักสูตรของโรงเรียน และโรงเรียนที่มีนักเรียนห้องละ 50 คน ประมาณ 84 % โรงเรียนทั้งหมดที่ได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนมีประมาณ 61 % นอกจากนี้อุปกรณ์ทางด้านพลศึกษาและเครื่องอำนวยความสะดวกยังมีไม่เพียงพอ สำหรับโปรแกรม พลศึกษาที่จัดขึ้นภายในโรงเรียนได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารน้อยมาก ²

ในปี ค.ศ. 1972 เฮิน (Hein) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การจัดโปรแกรมวิชา พลานามัยในชั้นมัธยมศึกษาของรัฐฮาวาย มีชื่อภาษาอังกฤษว่า "A Survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Programs in the Districts and Islands in the State of Hawaii."

¹ Carl Ernest Knutson, "Comparison of Physical Fitness and Sports Skill Performance and Academic Achievement of Elementary School Pupils," Dissertation Abstracts 7 (January 1971) : 3321 A.

² Marbel Crenshaw Robison. "A Survey of the Girl's Physical Education Programs for the Secondary Schools in the State of Alabama," Dissertation Abstracts 31 (April 1971) : 1581 A.

โดยใช้แบบสอบถาม ตามผู้บริหารโรงเรียนในเมืองและนอกเมือง จำนวน 62 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารส่วนใหญ่ขาดการวางแผนที่ดี และประกอภกับทางโรงเรียนขาดครุฑที่มีวุฒิทางพลศึกษา ทำให้การจักโปรแกรมการเรียนการสอนวิชาดุขศึกษาและพลศึกษา ไมค้เท่าที่ควร ครุฑมีชั่วโมงสอนมากเกินไปและขาดหลักวิธีการสอนที่ดี 1

ในปี ค.ศ. 1977 คาโปวิทส์ (Kaplowitz) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางที่เป็นรากฐานแห่งความยุติธรรมในการจักโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนราษฎร์ในระดับมัธยมศึกษา มีชื่อภาษาอังกฤษว่า "Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Athletic Programs for Boys and Girls in Public High Schools" โดยการศึกษาค้นคว้ารวบรวมข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการจักโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน จากผลการวิจัยเกี่ยวข้อต่าง ๆ แล้วนำมาวิเคราะห์และใช้วิธีสัมภาษณ์ผู้บริหารกีฬาของโรงเรียน โดยการสุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนเอกชนของเมืองมิกเคอนเซกส์ รัฐนิวเจอร์ซีย์ ผลการวิจัยพบว่า ในการจักโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียนที่มีประสิทธิภาพ ต้องตั้งอยู่บนรากฐาน 3 ประการ คือ

1. ลักษณะของการจักโปรแกรมการแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน
2. ต้องพิจารณายึดหลักการจักการแข่งขันทให้เป็นที่น่าพอใจและเป็นข้อบังคับ กฎกติกาของสหพันธ์กีฬานานาชาติ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมในการแข่งขัน
3. ยึดหลักความถี่รวบยอดแห่งคุณภาพหรือความเสมอภาคในการเข้าร่วมแข่งขัน

ของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงอย่างทัดเทียมกัน

ความได้เปรียบกว่า การที่อห)โปรแกรมการแข่งขันกีฬา(ห)ห) ระบ)อ)ป)ล)ที่ถูบ)อ)ห) ส)ระ)ล)อง)ก)ัด)ให้)ตาม)ความ)ก)ิ)ม)ี)น) และ)ส)ง)ค)อ)ม) ล)อง)การ)ของ)น.ร.

Susan Cheryl Kaplowitz, "Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Athletic Programs for Boys and Girls in Public High Schools" Dissertation Abstracts 28 (June, 1978) : 7210 A

Wilma Speck Hein, "A Survey to Determine the Status of the Secondary Health and Physical Education Programs in the Districts and Islands in the State of Hawaii," Dissertation Abstracts 33 (November, 1972) : 2149 A.

และเขาได้สรุปอีกว่า การพัฒนาโปรแกรมการแข่งขันกีฬาส่วนใหญ่ จะมุ่งตรงไปที่ผู้
บริหาร ซึ่งจะคงจัดให้ตามความจำเป็นและสนองความต้องการของนักเรียน¹



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Susan Cheryl Kaplowitz, "Guidelines for Establishing Equitable Interscholastic Athletic Programs for Boys and Girls in Public High Schools," Dissertation Abstracts 38 (June, 1978) : 7210 A.